

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'—ΕΤΟΣ Α'—ΑΡΙΘ 39 ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1917

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘ. Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10 ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Ε. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΞΕΝΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ,"

ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ

Η ΝΕΡΑΪΔΑ ΤΟΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

— "Αφισέ με ήσυχη. Δεν πάω πουθενά, της απήντησε, ενώ τὸ πόδι της ἐκτυπούσε μὲ θυμὸ τὸ παχὺ περσικὸ χαλὶ καὶ τὰ μάτια της εἶχαν βουρκώσει ἀπὸ ἀπελπισία. Ἡ πόρτα ἔκλεισε καὶ σὲ λίγο ἀνοίξε πάλι, γὰρ νὰ μὴ ἡ μαμά της.

— "Ακόμη; Βάλε τὸ καπέλο σου... Μὰ τί ἔχεις; Τὰ μάτια σου εἶναι κόκκινα... Ἡ Λιλὴ ἐντροπιώσθηκε σὰν νὰ ἀνεκάλυψε ἡ μαμά της κάποια ἐνδόμυχη σκέψη τῆς ποῦ δὲν ἤθελε νὰ τὴν ξέρη κανεὶς.

— "Ἐλα λοιπόν..."

— "Ἐρχομαι..."

Μὲ τὰ μάτια κατεβασμένα καὶ δαγκώνοντας τὰ χεῖλη της γιὰ νὰ κοκκινίσουν, ἐπήγαινε στὸ δρόμο ἐνῶ τ' ἀντία της ἐβρούζαν. Ἐνόμιζε πὼς ὅλος ὁ κόσμος ἐκτυτοῦσε τὸ σκασιμένο της χεῖλι!

Β'. Η ΠΡΩΤΗ ΑΓΑΠΗ

Ἡ κόρη τῆς κ. Δαρῆνης, ἓνα κορίτσι 18 χρονῶν, ἀπάνω στὸ φόντο τῆς ἀγνῆς προκλητικῆς ἐμορφείας, ποῦ ὅταν τὴν στολιζοῦν, ἡ προίκα καὶ ἡ μόρφωση, δημιουργεῖ ἓναν ἀπέραντον κύκλον μνηστήρων, τόσον ἀπὸ νεαροὺς λεοντιδεῖς ὅσο καὶ ἀπὸ σαραντάρηδες χρυσοκανθάρους ποῦ τὸ ἐμπόριον τοὺς ἐκράτησε γαρσόνια ὡς αὐτὴ τὴν ἡλικία, κύκλον ποῦ ἀκατάπαυστα καίει λιβάνι θανασιμῶ, στὰ ἔμορφα νεῖατα καὶ γεμίζει ἐγωϊσμό τὴν ψυχὴ τῆς κόρης, ἐξετέλει μὲ μεγάλη ἱκανότητα τὸ «Au clair de lune» τοῦ Μπετόβεν.

Ἄλλοι οἱ προσκεκλημένοι παρακολουθοῦσαν μὲ προσοχὴ αὐτὴν τὴν σύνθεσιν τοῦ μεγάλου μουσουργοῦ. Ὁ πόνος, ἡ τρακμῖα τῆς ψυχῆς, τὸ γλάμα, ἡ κουρασμένη ἀπελπισία, ὅλα αὐτὰ ἐξεχύνοντο σ' ἓναν στρόβηλον ἴχων ποῦ ἐβγαίνει ἀπὸ τὸ ἄνυχο ὄργανο. Τὰ ἄσπρα κοκαλιὰ τοῦ πιάνου σὰν ἀγνάμισθματα, χτυποῦσαν τῆς εὐαίσθητες χορδές, ἡ ὁποῖες ἀπέδιδαν ὅλο τὸ μεγαλεῖο τοῦ πόνου τοῦ μεγάλου συνθέτου ποῦ δὲν κατάρθωσε ὅταν ζοῦσε νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀγάπην ὅσο κι' ἂν ἀγάπησε. Ἡ Λιλὴ, σὰν ἀρηρημένη παρακολουθοῦσε τὴν ἐκτέλεσιν μὲ τὸ κεφάλι ἀνομιπυμένο στὸ χεράκι της, ἐνῶ τὸ βλέμμα της ἐκτύταζε τὰ σέδια τοῦ ποικιλόχρωμου χαλιῦ ποῦ ἀπλωνότανε στὰ πόδια της.

Κάθε ἴχος, χτυποῦσε βαθεῖα στὴν ψυχὴ της καὶ σιγὰ σιγὰ τῆς ἐτοίμαζε τὴν καρδιὰ νὰ δεχθῇ τὸ αἰσθημα τῆς ἀγάπης, σὰν κάτι ποῦ περιμενε.

Μέσα στὸ σύννεφο τῶν ἴχων, ἐβλέπε τὴν μορφή τοῦ νέου ποῦ τὴν κτυποῦσε στὸ Ζάππειο τὸ πρωί. Ἐνόμιζε πὼς ἡ μουσικὴ τοῦ Μπετόβεν ἐξέφραζε τὸ μυστήριον τῆς ματιᾶς του. Σιγὰ σιγὰ, τὸ μεγάλο «Γιατί μὲ κτύταζε ἔτσι» ποῦ ἀπασχολοῦσε τὸ μυαλό της ἀπὸ τὸ πρωί, ἄρχισε νὰ διαλύεται σὰν οὐμίχλη, πίσω ἀπὸ τὴν ὁποῖαν διέκρινε τὴν ἐντύπωσιν ποῦ τῆς ἔκανε ἡ μουσικὴ τοῦ μεγάλου συνθέτου.

Ἡ Λιλὴ, ἡ μικροῦλα Λιλὴ ἄρχισε νὰ αἰσθάνεται τὴ μουσικὴ. Αὐτὸ εἶναι τὸ γλυκύτερο ξύπνημα τῆς καρδιᾶς ἀπὸ τὴ νάρκη τῆς ἀγνῆς ἀναισθησίας. Καὶ ἡ καρδιὰ μεταβάλλεται πλέον σὲ ἄδεια φωνητὴ ποῦ ζητᾶ τὴν ἀγάπην, γιὰ τῆς χρειάζεται, γιὰ τὴν θέλει, γιὰ τὴν ἄρχισε ἤδη νὰ ἀγαπᾶ.

Τὸ τέλος τῆς ἐκτελέσεως ὑπεδέχθησαν ἀκράτητα χειροκροτήματα. Συγχαρητήρια ἄπειρα τὴν περιεκύκλωσαν, ἐνῶ δὲν ἐπρόφτανε νὰ δίνη τὸ χεῖρι της ποῦ ὅλοι ζητοῦσαν νὰ τῆς σφίξουν.

Μετ' ὀλίγων ἡ κυρία Δαρῆνη ἔφερε ἓνα μικρὸ ταμιπλὸ ποῦ τῆς ἐχάρισε πρὸ δύο ἡμερῶν ὁ σύζυγός της καὶ τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε ἀκόμη καθάρσει. Ἦταν ἓνα κομμάτι τῆς Ἀττικῆς φύσεως, μὲ μιὰ ὑπέροχον ἀπόδοσιν. Ἀπλὸ στὸ σχέδιον ἀλλὰ μὲ ὅλο τὸν πλοῦτον τῶν ἀπαλῶν χρωμάτων ποῦ χαρακτηρίζουν τὸ ἀττικὸν πείλαζ. Ἐδειχνε τὴν ἱκανότητα τοῦ ζωγράφου. Ἐνας ἀπέραντος ἀγρός. Δεξιὰ ἓνα πύκνον, στὸ βάθος λίγες ἐληές, στὸ φόντο ἔκλειναν τὸν ὀρίζοντα ἡ ἀπαλές κορφές τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ οὐρανὸς πολὺς. Γεμίτο ἀέρα φῶς κι' ἔμορφα, ἦταν ἓνα μικρὸ ἀριστούργημα.

Ἄλλοι περιεργοὶ προσπαθοῦσαν νὰ διακρίνουν τὴν δυσανήγνωστον ὑπογραφήν τοῦ ζωγράφου, ἀλλὰ ματαίως. Ἄγνωστο ὄνομα κακογραμμμένο, κανεὶς τοὺς δὲν μποροῦσε νὰ τὸ διαβάσῃ.

— Τίνος εἶναι; Ἐρώτησε μιὰ κυρία μὲ τὰ φασαμέν στὸ χεῖρι.

— Ἄ, εἶνε ἐνὸς νέου, ἀγνώστου ἀκόμη, μὲ μεγάλο ταλάν ὅμως. Εἶνε τὸ Πέτρου Δεσάλη, εἶπε ἡ κ. Δαρῆνη.

— Γνωστὸ ὄνομα, ἀπήντησε ἡ μαμά τῆς Λιλῆς.

— Ἀλήθεια, γνωστὸ ὄνομα, προσέθεσαν πολλοί.

— Γνωστὸ ὄνομα, ἀλλὰ ὄχι γιὰ ὄνομα ζωγράφου, εἶπε μιὰ ἄλλη κυρία. Ἄν ἐνθυμοῦμαι καλά, μοῦ φαίνεται πὼς μ' αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἤξερα ἓναν καθηγητὴ τοῦ Πανεπιστημίου, ποῦ πέθανε πρὸ πολλῶν ἐτῶν.

— Γυιὸς του εἶνε, προσέθεσε ἡ κ. Δαρῆνη.

— Ἀλήθεια; Καὶ ὅλοι πῶς περιεργοὶ τώρα τὸ περιεργάζοντο.

— Θανάσιον ἔργο.

— Μεγάλον ταλέντο.

— Ἐχει μεγάλο μέλλον αὐτὸς ὁ νέος. Καὶ ὁ καθ' ἓνας, εὗρισκε κι' ἓναν καλὸν λόγο, μὰ κολακεία γιὰ τὸ νεαρὸ καλλιτέχνη. Ἴσως ἐπειδὴ ἦταν γυιὸς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

— Νά, αὐτὸς εἶναι. Εἶπε ἡ κ. Δαρῆνη δείχνοντας μιὰ καλλιτεχνικὴ φωτογραφία.

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΟΛΩΝΙΑ ΑΡΙΣΤΗ
ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ
ΟΔΟΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΩ' ΑΡ' 7.

ΟΤΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ Ο ΔΕΣΜΟΣ.

ΔΙΗΓΗΜΑ

Ἡ παρουσία ἐκείνης, τὴν ὁποῖαν εἶχε χωρίσῃ ἀπὸ ὀκταετίας, ἰδοὺ τὸ σκοτεινὸν σημεῖον τοῦ ἀποχαιρέτισμοῦ. Αὐτὸ τὸν κατέβαλε. Τὴν εἶδεν ποῦ εἶχε μάθῃ ὁ κ. Ἀγκουράν, ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ Λουδοβίκου θὰ περνοῦσε ἀπὸ τὸ Ἀμιέν, διὰ νὰ μεταβῇ εἰς τὴν γραμμὴν, τὴν εἶχε μάθῃ συγχρόνως καὶ ἡ μητέρα του. Ὁ Λουδοβίκος εἰς τὴν κοινὴν του ἀγάπην πρὸς τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του, ἤθελσε νὰ τοὺς κάμῃ νὰ συναντηθοῦν.

Καὶ νὰ ὁ Λουδοβίκος ἤρχετο. Τὸ στρατιωτικὸν κοστοῦμα ποῦ ἐφοροῦσε τὸν ἔκαμε ὠρατὸν καὶ ὑψηλόν. Ἡ Μαρία-Λουίζα, συγκεκινημένη καὶ ὑπερήφανος, διότι ἔβλεπε ὅτι μέσα εἰς τὰ μάτια τοῦ παιδιοῦ της ἐφαίνετο ἡ νίκη, τὸν ἐνηγκαλίσθη παράφορα. Ὁ κ. Ἀγκουράν ἀφῆκε τὴν μητέρα τοῦ παιδιοῦ του νὰ προηγηθῇ εἰς τὴν τρυφερότητα αὐτὴν. Ἀντήλλαξαν ὕστερα ἓνα τυπικὸν χαιρετισμόν. Ἀπὸ τὸν καιρὸν ποῦ εἶχαν διαλευκθῇ δὲν εἶχαν ἰδῆθῃ καὶ ἄφ' ὅτου εἶχαν βάλῃ τὸν Λουδοβίκον ὡς ἑσωτερικὸν εἰς τὸ κολλέζ.

— Ἡμπορῶ, εἶπεν ὁ Λουδοβίκος, σήμερα νὰ γευματίσω μαζί σας...

Ἡ μητέρα ἐπῆρε ἤδη τὸν βραχίονα τοῦ παιδιοῦ της.

— Πατέρα, τοῦ εἶπε, ἀναχωρῶ αὔριον διὰ τὸ μέτωπον καὶ θέλω νὰ εἶθε μαζί μου σήμερα.

Ὁ κ. Ἀγκουράν ἠναγκάσθη νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὴν περίστασιν. Καὶ ἤρχισε νὰ περιπατῇ μαζί τοὺς ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, οὕτως ὥστε ὁ Λουδοβίκος εὗρισκετο εἰς τὴν μέσῃ. Ἡ πρώτη κακὴ ἐντύπωσις, τὴν ὁποῖαν εἶχαν ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα τοῦ Λουδοβίκου, ἤρχισε τώρα νὰ ὑποχωρῇ. Συνεκέντρωναν καὶ οἱ δύο ὄλην τοὺς τὴν ἀγάπην τώρα πρὸς τὸ παιδί τους, τὸ ὁποῖον αὔριον θὰ ἀναχωροῦσε διὰ τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πυρός.

Εἰς τὸν περίπατον, εἰς τὸ ἐστιατόριον, εἰς τὸ ξενοδογεῖον ὁ Λουδοβίκος κατάρθωσε ἐπανειλημμένως νὰ τοὺς φέρῃ εἰς συνομιλίαν. Καὶ ἐφ' ὅσον ἐπερνοῦσεν ἡ ὥρα, ἐπὶ τοσούτων καὶ οἱ δύο ἐληθρονοῦσαν τὸν ἑαυτὸν τους καὶ συνεκέντρωναν ὄλην τὴν προσοχὴν τοὺς εἰς τὸ παιδί τους. Ἀλλ' ἐπλησίαζεν ἤδη ἡ ὥρα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Λουδοβίκου καὶ οἱ γονεῖς του κατελαμβάνοντο ἀπὸ μελαγχολίαν. Οἱ λόγοι των ἔγιναν ἀραιότεροι καὶ ἔβλεπαν τὰ φρονολογία των συγχρότερα.

— Μιὰ παράκλησις, εἶπε μιὰ στιγμὴν ὁ Λουδοβίκος. Διὰ νὰ μαθαίνετε εἰδήσεις μου, εἶναι ἀνάγκη νὰ γράφω χωριστὰ εἰς τὸν καθένα ἀπὸ σᾶς. Πρέπει λοιπὸν νὰ γράφω δύο ἐπιστολές, ἀντὶ μιᾶς. Ἀλλὰ μέσα εἰς τὰ χαρακώματα, οὔτε καιρὸν ἔχει κανεὶς, οὔτε τὰ μέσα, διὰ νὰ ἀσολῆται εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν. Δὲν θὰ ἠμπορούσατε νὰ διδῆ ὁ ἓνας εἰς τὸν ἄλλον τὴν ἐπιστολήν μου; Κι' ἔτσι θὰ γράφω πότε εἰς τὸν ἓνα, πότε εἰς τὸν ἄλλον καὶ θὰ τὴν διαβάσετε καὶ οἱ δύο. Μπαμπάκα θὰ στέλνη; τὰ γράμματά μου νὰ τὰ διαβάξῃ ἡ μαμά. Καὶ σὺ μαμά τὸ ἴδιον.

Ἡ μητέρα ἐκτύταζε τὸν Ἀγκουράν. Αὐτὸς ἐγύρισε τὰ μάτια του. Ἐσκέπητ' ὁ διαζύγιον καὶ ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν του ἀρηρητικῶς.

— Μιὰ κάρτ-ποστάλ, εἶπεν ἡ μητέρα του, μόνο, μιὰ κάρτ-ποστάλ θέλω... Μιὰ γραμμὴ, μιὰ λέξι νὰ μοῦ γράφης πὼς εἶσαι. Κι' ἔτσι δὲν θὰ ἔχῃς νὰ γράφης γράμματα.

Ὁ Λουδοβίκος ἐφαίνετο τώρα καταλυπημένος. Ὁ κ. Ἀγκουράν εἶπεν.

— Εἶνε ὦρα...

Καὶ μετέβησαν εἰς τὸν σταθμὸν σιωπηλῶς.

— Μοῦ φαίνεται, εἶπεν ὁ Λουδοβίκος, σήμερα, σὺν τὴν ἡμέρα ἀκριβῶς, ποῦ μὲ συνδεύσατε διὰ νὰ μὲ βάλετε εἰς τὸ κολλέζ.

Διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς ἀνανήσεις ἐκείνας ὁ κ. Ἀγκουράν, ὠμίλησε περὶ τοῦ πολέμου. Εὔρε λόγους γενναίους καὶ ἐπῆ εἰς τὸ παιδί του, ποῦ ἔφρουγε γιὰ τὴ μάχην. Τοῦ συνέστησεν ὅμως νὰ προσέχη καὶ νὰ μὴ ἐκτίθεται εἰς κινδύνους χωρὶς λόγο. Ἐπὶ τέλους ἔφρασεν ἡ στιγμὴ τοῦ ἀποχαιρέτισμοῦ. Ὁ κ. Ἀγκουράν ἤθελσε τὴν στιγμὴν αὐτὴν νὰ προσεγγίσῃ κάποιαν χαρὰν εἰς τὸ παιδί του καὶ νὰ κάμῃ γι' αὐτὸ μιαν θυσίαν. Καὶ εἶπε:

— Ἄν ἡ μαμά σου συγκατατίθεται νὰ σὲ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ διπλὸν κόπον...

— Νὰ ἀνταλλάξωμε τὰς ἐπιστολάς σου, συνεπλήρωσεν ἡ μητέρα. Ναι, θέλω...

Ὁ Λουδοβίκος ἐφάνη εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν συμφωνίαν αὐτὴν. Τοὺς ἐφίλησε καὶ τοὺς δύο καὶ ἐπήδησε στὸ βαγόνι. Αὐτοὶ ἔμειναν μιὰ στιγμὴ ἀκίνητοι, μέσα εἰς τὸ σκοτάδι καὶ τὸ πλῆθος.

— Ἐχετε, ἠρώτησεν ὁ Ἀγκουράν τὴν διευθύνει μου γιὰ νὰ μοῦ στέλνετε τὰ γράμματα τοῦ Λουδοβίκου;

— Τὴν ἔχω... Τὴν δίκη μου;

— Κ' ἐγὼ τὴν ἔχω, εἶπεν ὁ κ. Ἀγκουράν.

Εἰς τὸ Παρίσι τὴν πρώτην ἐπιστολήν τοῦ Λουδοβίκου πρὸς τὴν μητέρα του, τὴν ἔφερον ὁ ὑπηρετὴς της εἰς τὸν κ. Ἀγκουράν. Καὶ τὴν ἐπιστολήν, ποῦ ἔλαβε μετὰ δύο ἡμέρας ὁ πατέρας του, τὴν ἔστειλεν εἰς τὴν μητέρα του.

Ὁ Λουδοβίκος εὗρισκετο εἰς τὸ μέτωπον. Ὁ ἀσθενὴς δεσμός, ὁ ὁποῖος ἤρχισε νὰ ἀναφαίνεται ἀπὸ τὴν κοινὴν ἀγάπην πρὸς τὸ παιδί των, τοὺς ἔκαμε νὰ αἰσθάνονται τὴν ἴδιαν ἀγωνίαν, ὅταν δὲν ὑπῆρχον εἰδήσεις του. Ἡ μητέρα δὲν ἤρκετο πλέον εἰς τὰ τηλεγραφήματα ποῦ ἐδημοσίευαν αἱ ἐφημερίδες. Ἦθελε νὰ ζεῦρε περισσοτέρας λεπτομερείας διὰ τὸν πόλεμον. Καὶ ἐσκέπετο ὅτι ἓνας ἀνθρώπος σὰν τὸν Ἀγκουράν, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀνακατωμένος μὲ τοὺς πολιτικὸς κύκλους, κάτι θὰ ἤξευρε περισσότερο.

Καὶ τοῦ ἔγραψε μιὰν ἐπιστολήν, ζητοῦσα πληροφορίας. Κατόπιν, ὕστερα ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας, ὁ κ. Ἀγκουράν, συγκεκινημένος ἀπὸ τὸ μητρικὸν ἐνδιαφέρον, τὴν ἐδέχθη νὰ παρουσιάσῃ εἰς αὐτὸν καὶ νὰ τοῦ ζητήσῃ προφορικῶς λεπτομερείας διὰ τὸν πόλεμον. Ἐνόησαν τότε καὶ οἱ δύο ὅτι ἡ συμφωνία των, ἐφήμερος σχεδόν, εἶχεν ἀποκτήσῃ κάποιαν δύναμιν.

Αἱ ἐβδομάδες ἐπερνοῦσαν δι' αὐτοὺς μὲ ἀμοιβαίαν χαρὰν καὶ λύπην. Συγκεντρωμένοι καὶ οἱ δύο εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ παιδιοῦ των, δὲν ἐγώριζαν πλέον τὰς σκέψεις των. Καὶ ἡ θέλησις τοῦ Λουδοβίκου ἐξ ἄλλου ἐπηρεάζετο πολὺ. Ὁ Λουδοβίκος ἔγραπεν εἰς τὰς ἐπιστολάς του: «Θὰ πῆς εἰς τὴν μαμά...» «Ἐρώτησε τὸν πατέρα...»

Ἐτσι ὁ κ. Ἀγκουράν ἀνανέωσε τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὸ σπίτι τῆς Μαρίας-Λουίζας. Τώρα πλέον ἔφερε μόνος του τὴν ἐπιστολήν, ποῦ ἐλάμβανε κάθε τὸσον ἀπὸ τὸ παιδί του.

— Τρέμω, ἔλεγεν ἡ μητέρα, ὅταν ἔρχεσθε. Ἀλλὰ τρέμω περισσότερον, ὅταν ἀργῆτε νὰ ἔλθετε... Μοιάζει ὀλίγον μὲ τὸν καιρὸν, ποῦ ἦτο ὁ Λουδοβίκος ἀρρωστος καὶ ἐπεριμέναμε τὸ γιατρό. Τὸ ἐνθυμίσθε;

Ὁ κ. Ἀγκουράν τὸ ἐνθυμεῖτο. Αἱ ἀνανήσεις ἤρχισαν νὰ παίζουσαν σπουδαῖον ρόλον. Τὰ πρώτα βήματα τοῦ Λουδοβίκου, τὰ πρώτα παιγνίδια του, τὰ πρώτα του λόγια. Καὶ ἔπειτα ἡ ἀγάπη, ποῦ εἶχαν προτοῦ νὰ χωρισθοῦν.

Μιὰ τυπικὴ διαφωνία τοὺς ἐγώριζεν ἀκόμη, ἀλλὰ κρυφὰ καὶ οἱ δύο ἠσθάνοντο χαρὰν, ὅταν εὗρισκοντο μόνοι των. Ἐπιθυμοῦσαν καὶ οἱ δύο νὰ εἶνε σὰν ἄλλοτε ἡ καρδιές τους. Καὶ ἓνα αἰσθημα τοὺς συγκινοῦσε καὶ προσήγγιζε τὸν ἓνα πρὸς τὸν ἄλλον ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν. Ἐνας θαυμασμός, μιὰ ὑπερῆφάνεια γιὰ τὴν γενναϊότητα τοῦ Λουδοβίκου ἔκανε

ΜΕΓΑ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ Η „ΗΒΗ“

Διευθυνσις: Ν. ΓΙΑΚΟΥΜΑΚΗ
Τὸ ἀριστοκρατικώτερον καὶ καθαρότατον
Ἀθηναϊκὸν Κέντρον
ΖΥΘΟΣ ΠΑΤΡΩΝ ΜΑΝΟΥ
Γεύματα ἐπὶ παραγγελίᾳ—Τμῆμα χορτοφαγίας.
ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΙΑΣ.—Τηλεφ. 548

και τους δυο να αναγνωρίζουν ότι ήταν υπερήφανοι διά τὸ παιδί τους.

Ο κ. Ἀγκουράν ἔνα πρωὶ ἔτρεξε θριαμβευτικὰ εἰς τὸ σπίτι τῆς μητέρας τοῦ παιδιοῦ του.

— Τὸ ὄνομά του ἀνεγράφη εἰς τὴν ἡμερησίαν διαταγὴν τῆς εἰπεν.

Ἡ μητέρα ἔκλαψε ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς. Ο κ. Ἀγκουράν μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς τῆς εἶπε.

— Θὰ εὐρω τῆς ἐφημερίδες, ποῦ τὸ γράφουν. Θὰ δῆτε... εἶνε ὑπέροχο...

Ἐδιάβασαν τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν, ποῦ ἀνέφερε τοὺς ἥρωισμοὺς τοῦ παιδιοῦ τῶν ἐπανελημμένων. Ἡ ὠρα τοῦ προγεύματος εἶγε περάση. Ἡ μητέρα δευρὰ παρεκάλεσε.

— Ἐάν ἐμένετε... Θὰ εἶχαμε τόσα πράγματα νὰ ποῦμε γιὰ τὸ παιδί μας...

Ο κ. Ἀγκουράν ἐδέχθη. Ὅταν ἐκάθισαν εἰς τὸ τραπέζι, ἀπὸ τὸν νοῦν τοῦ κ. Ἀγκουράν ἐπέρασαν ὅλες τὴς εὐχάριστες ὥρες, ποῦ ἐπέρασε μετὰ τὴν γυναῖκα του. Τὴν ἠρώτησε:

— Τὸ ξέρετε ὅτι ἐρχομαι ἐδῶ;

— Ναί, τοῦ τὸ ἔγραψα.

— Ἐκάματε καλά. Πρέπει νὰ εἶνε εὐχαριστημένοι. Ἐάν ἤμπορούσε νὰ μᾶς ἔβλεπε ἔτσι σήμερον... Ἐχουν καὶ αὐτοὶ ποῦ εἶνε στὸ μέτωπον ἀνάγκη νὰ εἶνε εὐχαριστημένοι.

Ἐπικλοῦθησε σιωπὴ. Δὺς τρεῖς φορές, ποῦ ὁ κ. Ἀγκουράν ἔκαμε κίνησιν νὰ φύγη, τῆς εἶπε.

— Ὁ καυμένος ὁ Δουδοβίκος θὰ ἦτο τόσο εὐτυχὴς ἂν...

— Ἄν... ἠρώτησεν ἡ μητέρα.

Καὶ οἱ δύο ἐνοούτο. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἐτόλμυσε νὰ ἐκφράσῃ τὰς σκέψεις καὶ τοὺς πόθους του. Ο κ. Ἀγκουράν ἐπανελάβετο.

— Ἐάν τοῦ ἔγραφα...

— Νὰ τοῦ γράψετε τί;

— Σταθῆτε, εἶπε ζωηρῶς ὁ κ. Ἀγκουράν. Θὰ γράψω τώρα τὴν ἐπιστολὴν... Καὶ θὰ μοῦ πῆτε, ἂν θέλετε νὰ τὴν στείλω.

Ἐκάθησε στὸ γραφεῖο. Μετ' ὀλίγον ἐσταμάτησε τὸ γράψιμο. Δὲν τολμῶ νὰ προχωρήσω, χωρὶς νὰ γνωρίζω... Θέλετε νὰ τὴν διαβάσετε;

Ἡ Μαρία ἔσκυψε καὶ ἐδιάβασε.

« Ἀγαπῆτό μου παιδί, μᾶς κάνεις ἐμένα καὶ τὴν μητέρα σου πῶς εὐτυχισμένους καὶ πῶς υπερηφάνους. Ἡ γενναίότης σου κατώρθωσεν, ὥστε νὰ μᾶς προσγγίξῃ κάθε ἡμέρα περισσότερο... »

— Τὴν πένα παρεκάλεσε συγκεκινημένη ἡ Μαρία.

Καὶ συνεπλήρωσε τὴν φράσιν « καὶ θὰ μᾶς ἐνώσης διὰ νὰ μὴ μᾶς χωρίσῃ τίποτε πλέον ».

Δὲν εἶνε ἔτσι Πέτρο; τὸν ἠρώτησε.

Δὲν εἶπαν πλέον τίποτε. Ο κ. Ἀγκουράν ἀνοῖξε τὴν ἀγκαλιά του καὶ ἔπεσε κλαίουσα ἡ γυναῖκα του.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΑ

Παντοῦ τὰ ἄγρια σύννεφα σκορπίσανε μαυρίλα καὶ ἀνάθη-ἀνάθη ἀκούγονται τοῦ οὐρανοῦ οἱ βόγγοι, σὺν λαβωμένον λιονταριῶν ποῦ οἱ τελευταῖοι βόγγοι μέσα στὴν ἄγρια ἐρημιὰ σκορποῦν ἀνατριχίλα...

Φυσὰ βορρῆως ἀγριωπὸς καὶ ἡ βροχὴ σταλάζει, σπᾶν ἄγρια τὰ κύματα στοὺς βράχους μανιασμένα, σκίζουν τὰ ἀστραλόβροντα τὸν οὐρανὸ, ποῦ μοιάζει μέσα στὴν τόση σκοτεινιά, σὺν κόλασ' ὠϊμένα!

Καὶ μέσ' σ' τὴν τόση καταχνιά ποῦ σκέπασε τὴν πλάση καὶ τῶν στοιχείων τὸ βογγητὸ π' ἀφήνουν μανιασμένα, βαρυνθεὶ μου ἡ ψυχὴ καὶ μέσα μου γροικῶ, σὺν νὰ ξυπνοῖνε οὐνερα κρυφῶν ἐλλίδων θρέμμα καὶ συλλογίματι σένανε ποῦ τόσο σ' ἀγαπᾶ!...

ΑΛΦΡΕΔΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΜΠΟΥΝΤΟΥΑΡ

Περισσότερον ἀπὸ κάθε μόδα καὶ τουαλέτα, πρέπει νὰ φροντίζωμεν διὰ τὴν ἐπιδερμίδα μας, ἡ ὁποία, διὰ τὴν περιποιούμεθα, εἶναι τὸ καλύτερον στόλισμά μας. Πρῶτα-πρῶτα πρέπει νὰ πλυνώμεθα μετὰ νερὸ χλιαρὸ κάθε πρωὶ καὶ τὸ βράδυ πρὶν πλαγιάσωμε. Μετὰ τὸ βραδυνὸ πλύσιμο ὁ-λείφωμεν τὸ πρόσωπον μετὰ τὴν ἐξῆς οὐκεασίαν:

Clyccrale d' amidon 30,0 gr.

Τὸ πρωὶ, ἐνοεῖται, πλύσιμο μετὰ χλιαρὸ νερὸ πάλιν καὶ εἰσι δὴ στρώση ἡ ἐπιδερμὶς, ἀφοῦ δὲ ἐξαλειφθῇ κάθε σημάδι τοῦ προσώπου, μεταχειρίζομεθα τὴν ἐξῆς ἀλοιφήν:

Eau de Roses 60,0 gr.

Fleurs d' Oson 60,0 gr.

Teinture de Benjoin 3,0 gr.

Πάντοτε πρὸ τῆς κατακλίσεως.

Τὸ μεγάλο **τόνικο**, ἡ βλεφαρις δηλαδὴ, νοστιμίζει πολὺ πολὺ τὸ γυναικεῖο πρόσωπάκι. Κάνει πολὺ τὸ μάτι χωρὶς μεγάλο τόνορο. Δὲν ὑπάρχει δ' ἐυκολότερο πρᾶγμα διὰ νὰ κάμειτε μεγάλα τόνορα: Ἀλείψετε δυὸ φορές τὴν ἡμέρα τῆς ρίζης τῶν τριχῶν μετὰ βαζελίνην.

Θέλετε νὰ παχύνετε; Προσέξτε διότι χρειάζεται μεθόδος. Ὅχι: Πολὺ φαγητὸν κλπ.

Πρῶτά πρῶτα νὰ προτιμᾶτε λιπαρὸς τροφάς. Βούτυρα, κρέας χοιρινόν, λίπη, ἀμυλῶδη, πάστες, μακαρόνια, κουνιά, φακές, μπαζέλια, ἀρακά, ρεβίθια, ρύζι, φασόλια, κά-στανα, πατάτες, κρᾶσι, μύθρα καὶ νερὸ.

Αὐτὰ διὰ τὴν τροφήν. Ἀλλὰ καὶ φάρμακον διὰ τὸν πολ-λαπλασιασμὸν τῶν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων. Ἰδοῦ:

Arrhénal 1 gr.

Phosphate de soude 20 »

Vanadat de soude 25 »

Sirap de Strychnine 200 »

S. d'écorce d'oranges amères q.s. 1/2 Litre

Μιὰ κοδινιά τῆς σοῦπας μετὰ τὸ κρᾶσι εἰς τὰ γευμάτα σας ἐπὶ πέντε ἡμέρας. Θὰ διακόψετε δέκα ἡμέρας καὶ da crpo. Θὰ ξαναρχίζετε ἄλλας πέντε ἡμέρας.

Η ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΑΘΑΝΑΤΑ ΤΟΥ ΝΙΤΣΕ

Ξέρω τί μίσση καὶ τί φθόνους κρύβει ἡ καρδιά σας. Δὲν εἶσθε ἀρκετὰ μεγάλοι, ὥστε νὰ μὴ γνωρίζετε ἀπὸ μίσος καὶ φθόνον. Νὰ εἶσθε τοῦλάχιστον τόσον μεγά-λοι, ὥστε νὰ μὴ τρέπεσθε διότι μοῖσθε καὶ φθονεῖτε.

Δύο πράγματα θέλει ὁ ἄνδρας: Κινδύνους καὶ παι-γνίδια. Γι' αὐτὸ θέλει τὴν γυναῖκα γιατί εἶναι τὸ πῶ ἐπικίνδυνον παιγνίδι.

Κάθε λαὸς λαλεῖ ἰδικὴν του γλῶσσαν, τοῦ Ἀγα-θοῦ ἢ τοῦ Κακοῦ. Ὁ γείτων δὲν τὴν ἐνοεῖ. Τὴν γλῶσσαν του τὴν ἐπενόησε εἰς τὰ ἦθη του κάθε λαὸς καὶ τὰ δίκαιά του.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ & ΚΟΤΖΙΑ

ΟΙΚΟΣ ΙΔΡΥΘΗΣ ΤΟ 1870

ΔΙΑΔΟΧΟΙ Α. ΠΑΛΛΗΣ ΚΑΙ ΣΑ

Μεγάλα ἀποθήκαι χάρτου Ἐφημερίδων, Περιοδικῶν καὶ πά-σης ποιότητος. — Μεγάλα ἀποθήκαι εἰδῶν Γραμμικῆς Ὑλῆς. — Ἐργοστάσια Καταστήτων, Φακέλων, Φωτογραφικῶν χαρτονίων κλπ. — Τμήμα εἰδικόν διὰ σφραγίδας ἐξ ἐλαστικοῦ καὶ μετάλλου ὡς καὶ δι' ἐπιγραφὰς διὰ θύρας. — Ἀτμοκίνητων Τυπογραφεῖων μετὰ 10 πιεστήρια.

ΕΙΛΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ — ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ

ΙΝΔΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΤΟ ΜΗΛΟΝ ΤΟΥ... ΕΡΩΤΟΣ

Ἐνας Βραχμῆνος κάποτε ἔδωκε εἰς τὸν Βασιλέα Βα-τριχαρῆ ἕνα μῆλο καὶ τοῦ εἶπε:

— Ὅποιος φάῃ αὐτὸ τὸ μῆλο, ποτὲ δὲ θὰ γεράσῃ.

Ὁ Βασιλεὺς Βατριχαρῆ, ποῦ ἀγαποῦσε τρομερὰ τὴν Βασίλισσα καὶ ἤθελε νὰ τὴν βλέπῃ πάντα νέα, τῆς ἔδωσε τὸ μῆλο καὶ τῆς εἶπε:

— Φάτο· θέλω νὰ σὲ βλέπω πάντα νέα.

Ἡ Βασίλισσα ὅμως ἀγαποῦσε τὸν σεῖζα τῆς καὶ τῶδωκε σ' αὐτόν.

— Φάτο τοῦ εἶπε. Θέλω νὰ σὲ βλέπω πάντα νέον.

Μὰ ὁ σεῖζας ἀγαποῦσε τὴν χορευτίαν τοῦ Βασιλεῖ καὶ τῆς τῶδωκε.

— Φάτο τῆς εἶπε. Θέλω νὰ σὲ βλέπω πάντα νέα. Καὶ κείνη ποῦ ἀγαποῦσε τὸ Βατριχαρῆ.

— Φάτο βασιληά μου, τοῦ εἶπε, γιὰ νάσαι πάντα νέος.

Ὁ Βασιλεὺς τάχασε καὶ τὴν ἐρώτησε ποῦ τὸ βρήκε.

— Ὁ σεῖζας μοῦ τῶδωσε τοῦ εἶπε.

Ὁ Βατριχαρῆ, φωνάζει τὸν ἱπποκόμο του καὶ τὸν ἐρωτᾷ ποῦ τὸ βρήκε.

— Ἡ Βασίλισσα μοῦ τῶδωσε· τοῦ ἀπήντησε, ἂπολιθωμένος ἀπὸ τὴν ἀπάντησιν ὁ Βατριχαρῆ ἀρ-χισε νὰ συλλογίζεται ὕστερα.

Αὐτὴ ποῦ ἀγαπᾶ ἔγω, δὲν μ' ἀγαπᾶει ἀλλὰ ἄλλον.

Αὐτὸς πάλι ἄλλη, καὶ ἔκεινη ἐμένα. Ὅλοι λοιπὸν ἄς πάμε στὸ διάβολο, καὶ ὁ ἔρωσ καὶ ἔγω μ' αὐτούς.

Ἐφυγε λοιπὸν ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ ἐπῆγε εἰς τὴν ἔρημο. Αὐτὸς εἶναι ὁ σοφὸς Βατριχαρῆ καὶ ποιητῆς ποῦ ἔζησε στὰ 60 πρὸ Χριστοῦ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ι. Παπαϊωάννου Βόλον. Ἐστάλη. **Γιαν. Παναγιω-τόπουλον.** Ἀτυχῶς τὸ ποιημά σας ἐλήφθη ἀργά. — **Σ. Μανουράτσην.** Πρὸς τὸ παρὸν ὄχι ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀρ-μόδιος συντάκτης. — **Γ. Δράκον.** Λόγω ἀνεπαρκείας χρό-νου, πρὸς τὸ παρὸν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ δημοσίευσίς του. — **Κ. Παπαϊωάννου.** Χριστογεν. λογογράφημά σας ἐ-στάλη ἀργά. — **Α. Σειρίων,** 3 δελτία σας ἀνταποκριτῶν ἐλήφθησαν ἄνευ γραμματοσήμων. Ἐάν θέλετε νὰ ληφθῶ-σιν ἐπ' ὄψιν ἐνεργήσατε δεόντως καὶ ταχέως. — **Ι. Τζάννην.** Φύλλον ἐστάλη. — **Γ. Καμυτῆν.** Μετὰ τὴν ψηφοφορίαν θὰ δημιουργηθῇ νέος τρόπος ὅποτε ἐάν θέλετε λαμβάνετε μέ-ρος. — **Βλ. Βαλασόπουλον.** Διὰ τὴν ἐπαύσατε στέλλων Προσκ. κίνησιν. — **Κ. Πέχ.** Ἐφ' ὅσον σεῖς ἀνεκρηγύθητε ὑποψήμιος ἀνταποκριτῆς, εἶναι ἀδύνατον ἀνθ' ὧμῶν νὰ θεωρηθῇ ὁ κ. Ι. Πέχ. Ἐννοεῖτε καὶ μόνος σας, ὅτι ἡ προσωπικὴ ἱκανότης δὲν μεταβιβάζεται. — **Γ. Σιομόπου-λον.** Σειρά 1—25 ἐστάλη. — **Β. Βαλασόπουλον.** Ἡ-μερολόγιον Βρετοῦ τιμᾶται 4 δρ. χρυσόδετον. Τὸ ψευδών-υμιον Σατανᾶς ἀνήκει εἰς πρόσωπον τῆς συντάξεως. Ψη-φοδέλτια σας ἐλήφθησαν. — **Γ. Παλιασθέν.** Εἰς τὰ ἀπο-τελέσματα θὰ ἴδετε τὸν ὀλίγον ἀριθμὸν τῶν ψηφοδελτίων σας. — **Ξ. Χριστοφορίδην.** «Χριστογεννητικὸν ὄνειρον» δὲν ἐνεκρίθη δυστυχῶς. — Πραξιτέλην Α. — **Γ. Διαμαντόπου-λον.** — **Ι. Πίπταν.** — **Σ. Λύγουστάκην.** — **Β. Ἀργίλην.** — **Γ. Κ. Σούτσον.** — **Γ. Πύρρον.** — **Τάκην.** — **Δ. Ἀθανασίου.** — «Κόκκινον ἄετόν» — **Π. Παπαδοπούλου.** — **Ε. Καρακαλιάν.** — **Α. Χρηστίδην.** — **Π. Μαρκέτιον.** — **Ι. Ζαγανιάρην.** Τὰ παρ' ὧμῶν σταλέντα ἐλήφθησαν.

ΜΕΓΑ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΜΙΧΑΛΗΝΟΣ—ΒΟΔΙΚΑΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

Γ. ΣΕΙΡΑ

Ἀριθμὸς 16

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ποῦ εἶναι ἡ κυρία;

Λύσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς μετα-προσοχῆς τρίτης 17 Ἰανουαρίου συνοδευόμεναι μόνον ἀρ' ἐνὸς τοιλέπτου γραμματοσ.

Βραβεῖα ὁρίσθησαν 3 διὰ κλήρου. Ὁ πρῶτος ἐξαχθισό-μενος λαγὸς θὰ λάβῃ 1 ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς μηνιαίας «Εἰκονογραφημένης» καὶ τῆς ἐβδομαδιαίας ἐκδόσεως καὶ ἐν 4δραχμον λαχείον τοῦ Ἐθν. Στόλου. Ὁ δευτέρος μίαν ἐτη-σίαν συνδρομὴν τῆς Μηνιαίας «Εἰκονογραφημένης». Καὶ ὁ τρίτος μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς ἐβδομαδιαίας «Εἰκονο-γραφημένης».

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ΤΟΥ 32ου ΦΥΛΛΑΔΙΟΥ

Π. Οἰκονόμου. Χ. Διαποῦλης, Π. Σίμος, Ν. Δενδράκης, Α. Ραζῆς. Γενομένης κληρώσεως μεταξὺ τῶν ἀνωτέρω, ἐ-κέρδισαν οἱ κ. κ.

1. Π. Σίμος, μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς μηνιαίας «Εἰκονογραφημένης» καὶ ἐν τετραδραχμον λαχείον τοῦ Ἐθν. Στόλου. 2. Α. Ραζῆς, μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς μηνιαίας «Εἰκονογραφημένης» καὶ ἐν Ἐγκυκλοπαιδικῶν Ἡμερολόγιον Βρετοῦ. — 3. Ν. Δενδράκης, μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς ἐβδομαδιαίας «Εἰκονογραφημένης» καὶ ἐν Ἐγκυκλοπαιδικῶν Ἡμερολόγιον τοῦ Βρετοῦ.

Παρακαλοῦνται οἱ κερδίσαντες ὅπως μᾶς στείλωσι τὰς διευθύνσεις των ἵνα τοῖς ἀποσταλώσι τὰ βραβεῖα.

ΠΑΠΟΥΤΣΙ ΚΟΜΨΟ!
ΠΑΠΟΥΤΣΙ ΣΤΕΡΕΟ!
ΠΑΠΟΥΤΣΙ ΦΘΗΝΟ!
ΕΤΡΟΣ ΚΩΣΤΑΚΗΣ
3—ΣΤΟΑ ΣΥΓΓΡΟΥ—3

Τὰ **Ὄφθαλμικὰ** νοσήματα
θεραπεύονται ἐν τῇ νῆα τελείᾳ κλινικῇ τοῦ ὀφθαλμολόγου
Σπήλιου Ι. Χαραμῆ
Τ. Ὀφθαλμοῦ. Ὄφθαλμολόγος Σχολῆς Παρισίων κ.λ.π.
Ἀθήναι 27 ὁδὸς Μενάνδρου 27 Τηλέφωνο 654

ΞΕΝΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΠΙΝΑΚΟΘ. "ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ,"

ΤΑ ΔΥΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑ